

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie K. F.

pokrzywdzonej w zakresie czynu z art. 300 § 2 k.k.

wniosku Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 6 maja 2024 r., o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Koninie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 maja 2024 r., sygn. akt VI Ko 867/24, Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wskazał Sąd, że przedmiotowa sprawa dotyczy kwestii alimentacyjnych między członkami rodziny K. F. , która to od wielu lat pełni służbę sędziego - obecnie w Wydziale V Cywilnym Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, przy czym K. F. jest też jedną z osób pokrzywdzonych w sprawie. Sędzia jest osobą powszechnie znaną, gdyż w Sądzie tym orzeka od

wielu lat i większość sędziów wnioskującego Sądu oraz Sądu Okręgowego w Poznaniu utrzymuje z nią również relacje towarzyskie.

W przekonaniu wnioskującego Sądu, te okoliczności ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawiają za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

W sytuacji przedstawionej przez Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez Sąd miejscowo właściwy mogłoby, przede wszystkim w odbiorze społecznym, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2023 r. w sprawie [...] zatwierdzonym przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań - Nowe Miasto w Poznaniu umorzono dochodzenie przeciwko M. F. w sprawie o czyn z art. 300 § 2 k.k. Zażalenie na to orzeczenie złożył do wnioskującego Sądu pełnomocnik pokrzywdzonych, m.in. K. F. . W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania regulacji z art. 37 k.p.k. tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wywrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności zażalenia. Prowadzenie zażaleniowego postępowania przez Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sytuacji, gdy sędzia tego Sądu uzyskał status pokrzywdzonego, może w opinii społecznej wzbudzić wprawdzie bez wątpienia mylne, ale ze wszech miar realne przekonanie, o rozpoznaniu sprawy w sposób nieobiektywny. Nie ulega wątpliwości, że postępowanie powinno toczyć się w warunkach, w których prawidłowość orzekania nie będzie wzbudzała, także w społecznym odczuciu, wątpliwości i zastrzeżeń, co do bezstronności procedowania i rozstrzygania w danej sprawie (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 kwietnia 2010 r., IV KO*

36/10, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 715; z dnia 7 października 2004 r., V KO 58/04, LEX nr 186473).

Implikacją tego stanowiska było przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Koninie. Sąd Najwyższy uznał, że w zaistniałej sytuacji, przekazanie sprawy winno nastąpić do sądu rejonowego na obszarze właściwości miejscowej innego sądu okręgowego, niż właściwy dla wnioskującego Sądu.

[J.J.]

[ms]